

ผลการปรับตัวทางสังคมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี

Effect of Social Adjustment Taught with the Integrated Instructional Technique of
Storyline and Cooperative Learning Management among Grade 9 Students at
Phraharuthai Nonthaburi School

ธีราพร บุญนอก¹ ชุตินา วัฒนาศิริ² ธนินาฏ ณ สุนทร³

Teeraporn Boonnok¹ Chutima Wattanakeeree² Taneenart Na-Soontorn³

¹นักศึกษานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Master's degree student, Education in Curriculum and Learning Management Program,

College of Educational Innovation, Saint John's University

Corresponding Author, E-mail: mo.bam1a@gmail.com

²รองศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Associate Professor Dr., College of Educational Innovation, Saint John's University

E-mail: chuwat1140@gmail.com

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Assistant Professor Dr., College of Educational Innovation, Saint John's University

E-mail: medtanee@stjohn.ac.th

Received: March 2, 2022; Revised: April 7, 2022; Accepted: April 8, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ 2) เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เลือกจาก 6 ห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน แล้วนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ จำนวน 30 คน กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 มีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.89 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 มีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.71 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, การปรับตัวทางสังคม

Abstract

The objectives of this research were to 1) to study the social adjustment among grade 9 students taught with storyline learning management 2) to study the social adjustment among grade 9 students taught with cooperative learning management 3) to compare the social adjustment among grade 9 students taught with the integrated instructional technique of storyline and cooperative learning management. The sample was grade 9 students from two classrooms at Phraharuthai Nonthaburi School in the second semester of the academic year 2021, which was obtained using a simple random sampling. Of 6 classrooms, two classrooms were selected under the condition of using a classroom as a randomization unit. The samples were divided into 2 groups. The first experimental group of 30 participants was taught with the storyline learning method while the second experimental group of 30 participants was taught with the cooperative learning management method. Research instruments consisted of 1) storyline learning management plan 2) cooperative learning management plan 3) Social Adjustment Questionnaire. The data were analyzed using basic statistics including mean, standard deviation and Independent Samples t-test.

The result revealed that 1) The storyline learning group's social adjustment at a post-study period was at a good level with a mean of 3.37 (S.D. = 0.89). 2) The cooperative learning group's social adjustment at a post-study period was at a good level with a mean of 3.06 (S.D. = 0.71). 3) both experimental groups had different social adjustment with a statistical significance level of .01.

Keywords: Storyline Learning Management, Cooperative Learning Management, Social Adjustment

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 นักเรียนกำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในสภาพแวดล้อม ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นเรื่อย ๆ และระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัว ให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต และสอดคล้องกับสังคมในอนาคต จากสภาพการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนในยุคนี้ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติการใช้ชีวิต ตลอดจนภาวะเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนถึงสังคม ดังนั้น นักเรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อการดำรงอยู่อย่างมีคุณภาพ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ความสามารถในการปรับตัวทางสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่ง และต้องพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต (ทศนา แคมณี, 2559; วิจารย์ พานิช, 2559) และต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ เพื่อความอยู่รอดในสังคม

ในสภาพการณ์ปัจจุบันการปรับตัวทางสังคม นับว่าเป็นลักษณะที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของบุคคลที่อยู่ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา พฤติกรรมการปรับตัวทางสังคมที่ประสบผลสำเร็จนั้น คือการที่บุคคลสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตรงกันข้ามกับบุคคลที่ไม่สามารถปรับตัวได้ จะเกิดความไม่สบายใจ เศร้าวิตกกังวล คำนึงถึงความผิดพลาด อันเป็นผลทำให้บุคคลนั้นเกิดความทุกข์ และจากการที่บุคคลไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับโครงสร้างของสังคม หรือไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิต ที่สมาชิกส่วนใหญ่ยึดปฏิบัติได้ ย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาของสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความจำเป็น และความสำคัญของการแนะแนวจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการแนะแนวการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับที่ 1 (พ.ศ.2561-2565) ที่สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มุ่งหวังให้การบริหารจัดการแนะแนวสัมฤทธิ์ผลในการส่งเสริมบุคคลในทุกช่วงวัยของชีวิตโดยเฉพาะผู้อยู่ในวัยเรียน ให้รู้จักเข้าใจตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรมจริยธรรม มีทักษะชีวิต อยู่ดีมีสุข พัฒนาตนเองและสังคมได้เต็มตามศักยภาพ สู่เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีคุณธรรมเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทย และสามารถปรับตัวเป็นพลเมืองโลกได้อย่างมีความสุขอย่างยั่งยืน และในการจัดกิจกรรมแนะแนว ควรจัดให้ครอบคลุมทั้งในเรื่องการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ หลักสูตรระบบการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล วิธีการและเทคนิคในการศึกษาเล่าเรียน การวางแผนเลือกการศึกษาต่อ ตลอดจนทราบถึงคุณสมบัติที่สถานศึกษาต่าง ๆ การแนะแนวด้านการงานและอาชีพ เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บุคคลได้รู้จักตนเองในด้านความถนัดความสามารถรู้จักวางแผนการศึกษาและอาชีพให้สอดคล้องกัน ได้ทราบแหล่งข้อมูลทางอาชีพ คุณสมบัติประจำตัวของผู้ประกอบการอาชีพ รายได้และโอกาสในการประกอบ อาชีพและวิธีการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ การแนะแนวด้านชีวิตและสังคมเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บุคคลได้รู้จักเข้าใจบุคลิกภาพของตนเอง เข้าใจพฤติกรรมบทบาทการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว และบุคคลทั่ว ๆ ไปตลอดจนสร้างเจตคติในการพึ่งพิงตนเอง ดังนั้นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2560) จึงได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของทุกสถานศึกษาที่จะต้องสอนกิจกรรมแนะแนว

การเรียนการสอนที่ช่วยเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมนั้น ในการเรียนในรูปแบบการสอนแบบปกติที่ผู้สอนมุ่งเน้นการบรรยาย ยังไม่สามารถช่วยเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนได้ และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรีไลน์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนพบว่า วิธีสตอรีไลน์ช่วยสร้างโอกาสให้เกิดความรู้ ที่นักเรียนได้เป็นผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทักษะทางปัญญาของตนเอง ช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะและความเข้าใจที่ได้เรียนในห้องเรียนกับชีวิตจริง และเป็นการเปิดโอกาสที่สำคัญในเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการที่นำเอาสาระการเรียนรู้หลาย ๆ สาระมาเชื่อมโยงกัน โดยจัดการเรียนรู้ภายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มีการผูกเรื่องเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจะมีลำดับเหตุการณ์ หรือ เส้นทางการเดินเรื่อง และใช้คำถามหลัก เป็นตัวนำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะส่งเสริมให้นักเรียนมีการเรียนรู้ตามสภาพจริง ลงมือปฏิบัติจริง เน้นทักษะกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การตัดสินใจ กระบวนการกลุ่ม ตลอดจนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ จึงเป็นการ บูรณาการเนื้อหาสาระพร้อมทักษะกระบวนการต่างๆ เข้าด้วยกัน และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบการสอนที่ช่วยเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน การเรียนแบบร่วมมือ มีการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมและความสามารถในการทำงานร่วมกัน ช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ให้ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น นักเรียนเกิดความประทับใจและบันทึกแนวคิดของตนโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ผลการเรียนรู้ช่วยเพิ่มความรู้สึกประสบความสำเร็จและช่วยสร้างความมั่นใจแก่นักเรียน นักเรียนทุกคนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน สนใจเรียน และมีความพึงพอใจการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มุ่งช่วยให้แก่นักเรียนได้เนื้อหาสาระต่างๆและรวมทั้งพัฒนาทักษะการปรับตัวทางสังคม โดยอาศัยการจัดการเรียนรู้ให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือของสมาชิกในกลุ่ม จากการศึกษางานวิจัยพบว่ารูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นที่นิยมและเหมาะสมสำหรับนักเรียนใน

การเรียนรู้ เช่น เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ ที.จี.ที และเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ เอส.ที.เอ.ดี เนื่องจากเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบปริศนาความคิดช่วยให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้รายละเอียดเนื้อหาจำนวนมากในเวลาอันจำกัด เนื่องจากช่วยกันเรียนโดยมี การแบ่งเนื้อหาช่วยให้แต่ละคนรับผิดชอบไปศึกษาค้นคว้าและนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน

จากเหตุผลข้างต้นหากมีการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงเหมาะกับการเรียนรู้วิชาแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาในการช่วยเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในวิชาแนะแนว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ ในทางการเรียนแนะแนวว่ามีผลการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันหรือไม่

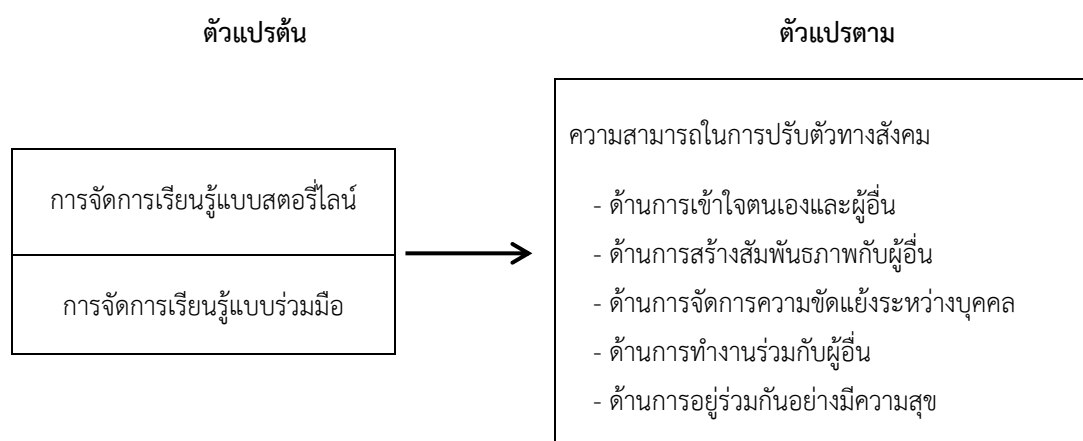
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์
2. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 221 คน

ตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เลือกจาก 6 ห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน จำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ จำนวน 30 คน

กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์
2. แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการวิธีสอนโดยจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์และแบบร่วมมือจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2560) กิจกรรมแนะแนวระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
3. ศึกษาหลักสูตรกิจกรรมแนะแนวที่จะนำมาใช้ในการทดลองคือ เรื่อง การปรับตัวทางสังคม
4. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาวิเคราะห์เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 คาบ
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรจำนวน 1 ท่าน ด้านวัดผล จำนวน 1 ท่าน และด้านจิตวิทยาจำนวน 1 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท มีระดับการให้คะแนนของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

เหมาะสมมากที่สุด	ตรวจให้	5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ตรวจให้	4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ตรวจให้	3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ตรวจให้	2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ตรวจให้	1 คะแนน

6. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	แปลความว่า	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	แปลความว่า	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	แปลความว่า	เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

และเมื่อแปลความหมาย พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 และผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนพบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขก่อน นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

8. นำข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม

ผู้วิจัยสร้างใช้เครื่องมือแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ สาริ ใจตรง (2548) แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน จำนวน 64 ข้อ มีทั้งหมด 5 ด้านประกอบด้วย

- 1) ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น จำนวน 13 ข้อ
- 2) ด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น จำนวน 14 ข้อ
- 3) ด้านการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล จำนวน 12 ข้อ
- 4) ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น จำนวน 12 ข้อ
- 5) ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข จำนวน 13 ข้อ

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถาม เพื่อให้ได้รายละเอียดในการสร้างเครื่องมือวิจัยที่เป็นแบบสอบถามและศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารการวัดและประเมินผลทางการศึกษา และการวิจัยทางการศึกษา

2. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมจากเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของการปรับตัวทางสังคมเพื่อให้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมตามเกณฑ์ ปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ สาริ ใจตรง (2548) ในการแปลความหมายการปรับตัวทางสังคม มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง การปรับตัวทางสังคมค่อนข้างดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง การปรับตัวทางสังคมดี

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง การปรับตัวทางสังคมดีมาก

ในกรณีที่เป็นข้อคำถามทางบวก ข้อที่เป็นคำถามเชิงลบก็มี 52 ข้อ ได้แก่ข้อ 1,3,4,5,6,7,8,9,10,12,13,14, 15,17,18,19,20,21,22,24,25,26,27,33,34,35,36,37,38,39,40,41,42,43,44,45,46,47,48,49,50,51,52,53,54,55, 56,57,58,60,63 และข้อ 64

ถ้าตอบ ไม่จริงเลย	ให้คะแนน 1 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ส่วนใหญ่จริง	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

ในกรณีที่เป็นข้อคำถามทางลบ ข้อที่เป็นคำถามเชิงลบมี 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2,11,16,23,28,29,30, 31,32,59,61 และข้อ 62

ถ้าตอบ ไม่จริงเลย	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ส่วนใหญ่จริง	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงมากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนฉบับสร้างขึ้นที่ได้จำนวน 64 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรจำนวน 1 ท่าน ด้านวัดผล จำนวน 1 ท่าน และด้านจิตวิทยาจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาการใช้คำถาม ความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาและความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 0.667-1.00 พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาและด้านภาษาหลังจากนั้นได้นำไปดำเนินการแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่ายและชัดเจนระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการวิจัย

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างมาตรวจสอบคุณภาพ โดยการทดสอบความเชื่อมั่น จากแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขก่อน นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

5. ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.71

6. จัดพิมพ์แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. แจ้งนักเรียนห้องตัวอย่างในการทดลอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้
2. ดำเนินการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งได้ ดังนี้ กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ระยะเวลา 12 คาบ และให้นักเรียนทำแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม

3. นำคะแนนที่รวบรวมได้จากการทำด้วยแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ โดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ t-test Independent

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์

การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น	3.23	0.85	ดี	3
ด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.19	0.86	ดี	4
ด้านการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล	3.69	0.91	ดีมาก	1
ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.59	0.71	ดี	2
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	3.15	1.13	ดี	5
รวม	3.37	0.89	ดี	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการปรับตัวทางสังคมอยู่โดยรวมในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 มีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.89 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการปรับตัวทางสังคม ด้านการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และด้านการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69, 3.59, 3.23, 3.19 และ 3.15 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนอยู่ระหว่าง 1.13 - 0.71

2. ผลการศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น	2.76	0.61	ดี	5
ด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	2.89	0.66	ดี	4
ด้านการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล	3.36	0.85	ดี	2
ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.37	0.55	ดี	1
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	2.94	0.90	ดี	3
รวม	3.06	0.71	ดี	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการปรับตัวทางสังคมอยู่โดยรวมในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 มีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.71 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการปรับตัวทางสังคม ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้านการด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และเข้าใจตนเองและผู้อื่น อยู่ในระดับดี และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37, 3.36, 2.94, 2.89 และ 2.76 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนอยู่ระหว่าง 0.90 - 0.55

3. ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	ค่า t	P
กลุ่มทดลองที่ 1	30	214.93	16.807	5.715	0.00*
กลุ่มทดลองที่ 2	30	195.30	8.457		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 คือ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ มีค่าเฉลี่ยและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปรับตัวทางสังคม เท่ากับ 214.93 และ 16.807 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 คือ นักเรียนที่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปรับตัวทางสังคม เท่ากับ 195.30 และ 8.457 ตามลำดับ

จากการทดสอบพบว่าคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ผลการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ มีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ อยู่ในระดับดีทั้งนี้เนื่องจากเมื่อพิจารณาตามแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนสนใจกับสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้นำเสนอสถานการณ์ เป็นอย่างดีส่งเสริมให้นักเรียนตื่นตัวกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการใช้สื่อภาพเคลื่อนไหวที่เร้าอารมณ์ร่วม รวมทั้งการกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริย์ธัช นามณี (2560) ที่มีการศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์โดยประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ พบว่าคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์โดยประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์โดยประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ในระดับมาก ส่งผลทำให้นักเรียนจับประเด็นปัญหา สามารถกำหนดปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา และประโยชน์ที่ได้รับจากการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการปรับตัวทางสังคม ทั้งนี้ขั้นตอนของวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ ที่มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กับความสามารถในการปรับตัวทางสังคม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้คะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนพ เข้มเพชร (2561) ที่มีการศึกษา เกี่ยวกับความสามารถในการ

ปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการปรับตัวด้านสังคม ความสามารถในการปรับตัวด้านอารมณ์ และความสามารถในการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งมีการปรับตัว อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เบลล์ และไฟฟิลด์ (Bell and Fifeild, 1996: 16) ที่กล่าวว่าจัดการการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะศึกษาความรู้ และค้นคำตอบด้วยตนเอง สามารถทำงานเป็นกลุ่มรวมทั้งการพัฒนาค่านิยมสอดแทรกไว้ในการสอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์และการใช้ทักษะในการแก้ปัญหาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกการเรียนรู้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นข้อสนับสนุนว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ มีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดีสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยครูเป็นผู้สอน ประกอบกับสื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนและทำให้นักเรียน เรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรธวัฒน์ สกลคุณเดช (2560) ที่มีการศึกษา รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาบริหารธุรกิจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มประชากรที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความแตกต่างกันระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนและผู้สอน มีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักเรียนได้รับความรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระ กระบวนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มการนำเสนอผลงาน ตลอดจนรู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์ผลงานอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ ธนิตย์ สุวรรณเจริญ (2559) กลุ่มผู้เรียนจะได้ผลงาน ที่เกิดจากการทำงานของทุกคนในกลุ่ม เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาที่ต้องใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือ ความช่วยเหลือรวมถึง ข้อเสนอแนะจากเพื่อน ๆ ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน พัฒนาความคิดวิเคราะห์และส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Paisan (2017) ที่มีการศึกษา การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการทำวิจัยกลุ่ม พบว่ากระบวนการทำวิจัยมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในด้านของเวลาในการทำวิจัย ความถูกต้องสมบูรณ์ของงานวิจัยและ ความเข้าใจในกระบวนการและระเบียบวิธีวิจัย นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมแก้ปัญหาด้วยตนเอง สามารถสรุปข้อความรู้ด้วยตนเอง มีความมั่นใจในตนเองกล้าแสดงออก สามารถนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาสัมพันธ์กับการเรียนการสอน นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ส่งผลให้การทำให้มีการปรับตัวทางสังคม ประกอบด้วย ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ด้านการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สอดคล้องกับ Pollard and Tann (1996) ที่ว่าบรรยากาศในการเรียน สภาพอารมณ์ที่ดีมีความสุข ส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นข้อสนับสนุนว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการปรับตัวทางสังคม หลังเรียนอยู่ในระดับดี

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ ได้ตอบสนองให้นักเรียนเกิดความสามารถในการปรับตัวทางสังคม สอดคล้องกับอรรถีย์ มูลคำ และ สุวิทย์ มูลคำ (2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของวิธีสตอรีไลน์เป็นการเพิ่มพูนทักษะทางสังคม เพราะผู้เรียนจะช่วยกันทำงานมีการพูดคุยฝึกวางแผนและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการทำงานนั้น ผู้เรียนจะช่วยเหลือกัน วางแผน หาข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์ผลงาน และมี

ส่วนร่วมในทักษะต่างๆ เช่นทักษะทางภาษา ทักษะการเรียนรู้ และทักษะทางสังคม ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า ขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนของวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ นั้นไม่ว่าจะเป็นเตรียมหัวเรื่อง การกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง การตั้งคำถามสำคัญ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรม และการประเมินผลจากคำถามหลัก ล้วนส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รมณี ไชยคำมิ่ง (2561) ที่มีการศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ พบว่า ก่อนเรียนกับหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบ สตอรีไลน์ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย ได้ยินและเป็นข่าวอยู่ในโลกปัจจุบัน ทั้งด้านเหตุการณ์ปัจจุบัน และค่านิยมสภาพสังคมในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ แสนสุภาและคณะ (2563) ที่มีการศึกษา การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19 พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการ ปรับตัวในสถานการณ์โควิด 19 โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีการปรับตัวในสถานการณ์โควิด 19 แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ เมื่อนักเรียนเผชิญสถานการณ์ ตามเส้นทางเดินเรื่องที่ครูกำหนด นักเรียนที่จะมียุทธวิธีและเลือกวิธีตัดสินใจแก้ปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ นิยมธรรม และคณะ (2560) ที่มีการศึกษา การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก พบว่านักศึกษามีการปรับตัวโดยรวมระดับมาก นักศึกษาชั้นปีแตกต่างกันมีการปรับตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2559) ที่ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านการคิดของเด็กกว่าเป็นไปตามวัย ซึ่งมีหลักการในการนำมาจัดการเรียนการสอน คือครูต้องจัดสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูควรเริ่มจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคย หรือมีประสบการณ์มาก่อน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ และปฏิสัมพันธ์กับสังคม รู้จักการสัมผัส เมื่อจบเรื่องหรือกิจกรรมหนึ่ง ๆ และทดสอบด้วยการตั้งคำถามให้ครอบคลุมสิ่งที่เรียนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการเรียนร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พุดกันด้วยเหตุผลมีความเสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งผู้เรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วยซึ่ง กิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นข้อสนับสนุนว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนทำการทดลอง ควรชี้แจง และทำความเข้าใจร่วมกับนักเรียนในเรื่องลำดับขั้นตอน และการดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และในการสอนเรื่องการปรับตัวทางสังคมได้โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาการปรับตัวทางสังคม โดยการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะการปรับตัวทางสังคมเข้าไปในเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน
2. ผู้วิจัยควรทดลองสอนก่อนทำการทดลอง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับการจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ และทันต่อเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพราะเป็นนักเรียนใหม่ที่มาจากรโรงเรียนต่าง ๆ อาจจะมีปัญหาการปรับตัวทางสังคมค่อนข้างมาก
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมในด้านการเรียนของนักเรียนชั้นอื่น ๆ เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรรณิการ์ สกลคุณเดช และคณะ. (2560). รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ Learning Together ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาบริหารธุรกิจ. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 25(2), 1-14.
- กรรณิการ์ แสนสุภาและคณะ. (2563). การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19. *วารสาร มจร. มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 6(2), 83-97.
- ทิตนา แคมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิตย์ สุวรรณเจริญ. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. <https://www.gotoknow.org/posts/209790>
- นันทนพ เข้มเพชร. (2561). ความสามารถในการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(2), 186-199.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. สุวีริยาสาส์น.
- รมณี ไชยคำมิ่ง. (2561). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Story line*. <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2561/126603/Chaikhamming%20Rommanee.pdf>
- วิจารณ์ พานิช. (2559). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- สาธิต ใจตรง (2548). *การศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น*. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Gui_Cou_Psy/Satorn_J.pdf
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2562). *แผนพัฒนาการแนะแนวและแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว*. โรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ.ฟ้าเมืองไทย).
- อรทัย มูลคำ และ สุวิทย์ มูลคำ. (2544). *เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ*. ภาพพิมพ์.
- อรอนงค์ นิยมธรรม และคณะ. (2560). การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 12(1), 273-285.
- อริย์รัช นามณี (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์โดยประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ วิชาประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 13(3), 301-313.
- Andrew Pollard & Sarah Tann. (1996). *Reflective teaching in the primary school* (3rd ed.). Cassell.
- Bell Steve. & Fifield, Kathy. (1996). *An Introduction to the Storyline Method*. Jordanhill College.
- Paisan Suwannoi. (2017). Research Based Learning: Research into Research Universities. *Journal of Education Khonkaen University*, 29(3), 16-26.